

स्वस्तीत्याद्याशीः ॥ २५ ॥ आश्चर्यमित्यादिमनोहरमित्यंतमेकंवाक्यं ॥ २६ ॥ परमिति ॥ कवीनामाधारं वर्णनीयार्थस्य प्रकारभेदलाभद्वारा ॥ हेसर्वगीतिपुकोविदौ कु
शीलवौ ॥ इदं गीतं गानयोग्यं वस्तु ॥ अभिगीतं सुष्टुगीतं ॥ यथाक्रमं समाप्तं समापितं च ॥ अवगीतमिति पाठे अनवद्यं यथा तथा गीतमित्यर्थः ॥ २७ ॥ आयुष्यं आयुर्ज
नकं ॥ पुष्टिरभ्युदयः ॥ सर्वश्रुतिमनोहरं सर्वश्रुतीनां मनांसि उपनिषदस्तदर्थं हरमित्यनेन मोक्षदं गीतमित्येवं सर्वत्र प्रशस्यमानौ तत्रायोध्यायां रथ्यासु स्वल्पवीथिषु राजमा
र्गेषु च गायमानौ तौ कदाचिद्भरताग्रजो रामो ददर्शेत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उपोपविष्टसचिव इति पाठे उपसर्गापे उपविष्टाः सचिवा यस्येत्यर्थः ॥ उपोपविष्टैः सचि

औदुम्बरीं वृसीमन्यः स्वस्तिके चित्तदा वदन् ॥ आयुष्यमपरे प्राहुर्मुदातत्र महर्षयः ॥ २५ ॥ ददुश्चैवं वरान्सर्वमुनयः सत्यवादिनः ॥ आ
श्चर्यमिदमाख्यानं मुनीनां प्रकीर्तितं ॥ २६ ॥ परं कवीनामाधारं समाप्तं च यथाक्रमं ॥ अभिगीतमिदं गीतं सर्वगीतिपुकोविदौ ॥ २७ ॥
आयुष्यं पुष्टिजननं सर्वश्रुतिमनोहरं ॥ प्रशस्यमानौ सर्वत्र कदाचित्तत्र गायकौ ॥ २८ ॥ रथ्यासुराजमार्गेषु ददर्श भरताग्रजः ॥ स्ववे
श्मचानीयततो भ्रातरौ सकुशीलवौ ॥ २९ ॥ पूजयामास पूजार्हो रामः शत्रुनिवर्हणः ॥ आसीनः कांचने दिव्ये सचि सिंहासने प्रभुः ॥ ३० ॥
उपोपविष्टैः सचिवैर्भ्रातृभिश्च समन्वितः ॥ दृष्ट्वा तुरूपसंपन्नो विनीतौ भ्रातरावुभौ ॥ ३१ ॥ उवाच लक्ष्मणं रामः शत्रुघ्नं भरतं तथा ॥ श्रूय
तामेतदाख्यानमनयोर्देववर्चसोः ॥ ३२ ॥ विचित्रार्थपदं सम्यग्गायकौ समचोदयत ॥ तौ चापि मधुरं रक्तं स्वचित्तायतनि स्वनं ॥ ३३ ॥

वैरिति पाठे समीपस्थैः मंत्रिभिर्भ्रातृभिश्च समन्वित इत्यर्थः ॥ आत्मरूपसंपन्नाविति पाठे आत्मसदृशा वित्यर्थः ॥ दृष्ट्वा तुरूपसंपन्नाविति प्रचुरः पाठः ॥ ३१ ॥ अनयोः स
काशादेतदाख्यानं श्रूयतामिति लक्ष्मणादीनुवाच ॥ ३२ ॥ विचित्रार्थपदमिति पूर्वान्वयि ॥ ततो गायकौ गातुं प्रेरयत् ॥ स्वचित्तायतनि स्वनं स्वस्य श्रोतृचित्तस्य च अनुरूप
पआयतः तारः निस्वनो नादो यत्र ॥ तथा स्वबलानुरूपं श्रोतृचित्ताल्हादकं च यथा भवति तावदुच्चस्वरमिति फलितं ॥ ३३ ॥